

«Χαῖρε Σιών Ἁγία! Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ κατοικητήριον»

Μητροπολιτικό Ἔργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης / Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων

Μᾶς ἀξίωσε γιὰ μία ἀκόμη φορά, ἡ πλουσιόδωρος χάρις τοῦ Ἁγίου Θεοῦ καί ἡ πατρική ἀγάπη τοῦ Σεβ. **Ποιμενάρχου μας κ. Θεολόγου**, νὰ ἐπισκεφθοῦμε μαζί μέ τόν Σεβ. **Μητροπολίτη Καλαβρύτων καί Αἰγιαλείας κ. Ἱερώνυμο**, ἀδελφικό φίλο τοῦ Σεβασμιωτάτου μας καί μία μικρή ὁμάδα κληρικῶν, οἰκογενῶν καί συνεργατῶν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας, τήν ἁγία Γῆ καί το **Ἑλληνορθόδοξο Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων**.

Τοῦ Ἀρχιμ. Γαβριλ Ζ. Παλιούρα
Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱ. Μ. Σερρῶν και Νιγρίτης

Τò παλαίφατο καί Ἀποστολικό **Πατριαρχεῖο τῶν Ἱεροσολύμων**, μέ πρῶτο

Ἐπίσκοπο τὸν ἅγιο Ἰάκωβο τὸν Ἀδελφόθεο, εὐλογήθηκε ἰδιαίτερα ἀπὸ τον θεῖο Δομήτορα τῆς Ἐκκλησίας μας, τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, νά διακονεῖ διαχρονικῶς ὄχι μόνο τὴν ποιμαντική μέριμνα ὁλόκληρης τῆς ἐκεῖ διαβιούσης χριστιανικῆς κοινότητας, ἀλλὰ καὶ νά διαφυλάσσει μέ θυσιαστικό πνεῦμα καὶ αὐταπάρνηση, ἀδιάκοπα μέχρι καὶ σήμερα τὰ Πανάγια προσκυνήματα.

Ἀναχωρήσαμε γιὰ τό ἱερό προσκύνημά μας στήν ἁγία Γῆ, τὸ πρωΐ τῆς Δευτέρας 19 Σεπτεμβρίου, ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιο **Ἐλευθέριος Βενιζέλος** καὶ μετὰ ἀπὸ ἄνετη καὶ εὐχάριστη πτήση δύο περίπου ὥρῶν φθάσαμε στὸ Τελ-Ἀβίβ, στὴ σύγχρονη πρωτεύουσα τοῦ Ἰσραηλινοῦ κράτους. Ἀκολουθῶς κατευθυνθήκαμε στήν ἁγία πόλη Ἱερουσαλήμ, τὴν αἰώνια πόλη τοῦ «*παμβασιλέως Χριστοῦ*».

Πρῶτο προσκύνημά μας, τὴν ἴδια ἡμέρα τὸ ἀπόγευμα, ὑπῆρξε ἡ ἁγία πόλη τῆς **Βηθλεὲμ** καὶ ἡ Βασιλικὴ τῆς Γεννήσεως. Ὁ περικαλλὴς Ναὸς ποὺ κτίσθηκε καὶ ἐξωραΐσθηκε μὲ τὴν φροντίδα τῶν ἁγίων θεοστέπτων βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων Κων/νου καὶ Ἑλένης, ἀγκαλιάζει στοργικὰ τὸ «θεοδέγμον σπήλαιον», τὸν τόπο ποὺ γεννήθηκε ὁ θεάνθρωπος Κύριός μας. Μετὰ τὴν ἐγκάρδια ἀρχιερατικὴ ὑποδοχὴ στὸ Καθολικὸ τοῦ Ναοῦ ἀπὸ τὸν Πατριαρχικὸ Ἐπίτροπο, Σεβ. **Μητροπολίτη Διοκαιοσαρείας κ. Βενέδικτο**, συμφώνως πρὸς τὴν τάξη τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων, κατευθυνθήκαμε λιτανευτικῶς πρὸς τὸν ἱερὸ τόπο ποὺ γεννήθηκε ὁ Σωτὴρας τοῦ κόσμου, ψάλλοντας τροπάρια ἀπὸ τὴν ἀκολουθία τῶν Χριστουγέννων.

Ὁ Σεβ. **Μητροπολίτης Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἱερώνυμος**, ὁ ὁποῖος ὡς Ἐπίσκοπος ἐπισκεπτόταν γιὰ πρώτη φορά τὰ Πανάγια προσκυνήματα, ἀνέγνωσε μέ ἔκδηλη συγκίνηση τὸ ἱερὸ Εὐαγγέλιο τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου. Ὅλοι μας ἀναλογιζόμαστε ὅχι μόνο τὴν μεγάλη εὐλογία τοῦ προσκυνήματος αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ

τὴν τιμὴν, νὰ μᾶς ὑποδέχεται ὁ Κύριός μας ἐντὸς τῆς πρώτης ταπεινῆς «οἰκίας» Του στὴν γῆ.

Τὸ πρωί τῆς Τρίτης, ἀναχωρήσαμε γιὰ τὴν περιοχὴ τῆς **Γαλιλαίας** καὶ τὸ ὄρος Θαβώρ, τὸ ὄρος τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου μας. Ἐκεῖ μᾶς ὑποδέχθηκε προφρόνως ὁ πολυσέβαστος **Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός**, μαζί μέ τον ἅγιο **Ἡγούμενο τοῦ Θαβωρίου ὄρους π. Ἰλαρίωνα**. Ὁ τόπος εἶναι ἱερὸς καὶ ὅλα μιλοῦν μόνον τους. Κατὰ τὴν προσκύνηση καὶ τὴν ξενάγηση ἀπὸ τὸν Σεβ. **Ποιμενάρχη μας κ. Θεολόγο**, μεταφερόμαστε πολλὰ χρόνια πρὶν. Μᾶς ἐλκύει ἰσχυρὰ τὸ μοναστήρι καὶ ἡ καρδιὰ φωνάζει: «Καλὸν ἡμᾶς ἐστὶν ὧδε εἶναι»! Ἀναχωροῦμε γιὰ τὸν Ἰορδάνη ποταμό, ὁ ὁποῖος πηγάζει ἀπὸ τὰ βουνὰ Λίβανο καὶ Ἀντιλίβανο, διαπερνᾷ τὴν λίμνη τῆς Γενησαρέτ καὶ καταλήγει στὴ **Νεκρὰ θάλασσα**.

Ἐπόμενος σταθμός μας ὁ **Ναὸς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στή Ναζαρέτ**. Ἐκεῖ ὑπάρχει ἡ πηγὴ στήν ὁποία, σύμφωνα πάντοτε μὲ τὴν ἱερὰ παράδοση, ἡ ταπεινὴ κόρη τῆς Ναζαρέτ, δέχθηκε τὴν ἐπίσκεψι τοῦ φωτόμορφου Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ καὶ τό χαρμόσυνο Εὐαγγέλιο ὅτι θὰ γίνῃ ἡ μητέρα τοῦ Θεοῦ! Ἐπόμενο προσκύνημά μας στήν ἁγία θεούπολιν τῆς Ναζαρέτ, ὁ Μητροπολιτικὸς Ναὸς τοῦ **Ἀγ. Γεωργίου** καὶ ἡ Μητροπολιτικὴ οἰκία.

Ἡ χαρὰ ὅλων μας εἶναι μεγάλη, καθὼς ὁ Σεβ. **Μητροπολίτης κ. Κυριακός** ἀναπαύει τὶς ψυχές μας μὲ τὸν εὐλογημένο, ἐνισχυτικὸ καὶ γεμάτο ἀγάπην λόγο του. Ἡ ὑποδοχὴ καὶ ἡ φιλοξενία του ὄντως δεσποτικὴ καὶ Ἀβραμιαία! Εὐχαριστοῦμε ἐγκάρδια τὸν Σεβασμιώτατο, φιλοῦμε τὸ χερί του καὶ ἀναχωροῦμε πλουσιότεροι πνευματικά.

Τὴν **Τετάρτη** ξεκινήσαμε γιὰ τὸ προσκύνημά μας μέσα στὴν πόλη, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸν **Πανίερο Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως**, τὸ ἱερό παλλάδιον τῆς Χριστιανοσύνης, τὸ κατ'ἐξοχὴν προσκύνημα τῶν Ἁγίων Τόπων, τό ὄνειρο κάθε χριστιανοῦ. Μόλις εἰσέρχεται κανεὶς στὸ Ναό συγκλονίζεται ἀπὸ τὴν θέα τῆς **Ἁγίας Ἀποκαθηλώσεως**, τοῦ λίθου τοῦ μυρισμοῦ. Στὸ σημεῖο αὐτὸ ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ τοποθέτησε τὸ Πανάγιο Σῶμα τοῦ Κυρίου μας, ἀφοῦ τὸ κατέβασε ἀπὸ τὸν Σταυρό καί τὸ ἐτοίμασε γιὰ τὴν ταφή. Στὰ δεξιὰ μας συναντήσαμε τὸν φριχτὸ Γολγοθᾶ. Ἱερές εἰκόνες, παμμεγέθης Σταυροὶ μὲ «λυπητερὰ», στολίζουν τὸν ἱερὸ χῶρο πάνω ἀπὸ τὴν Ἁγία Τράπεζα, ἡ ὁποῖα καλύπτει τὸ σημεῖο ὅπου εἶχε τοποθετηθεῖ ὁ πανάγιος Σταυρὸς τοῦ Κυρίου.

Κανείς μας δὲν μπόρεσε νὰ συγκρατήσῃ τὴν συγκίνησή του. Ὁ νοῦς μας ἔτρεχε πίσω στὴν Σταύρωση. Νοερῶς βλέπαμε τὸν ἀναμάρτητο Κύριό μας νὰ κουβαλᾷ τὸν Σταυρὸ τῶν ἁμαρτιῶν μας, νὰ χλευάζεται, νὰ ραπίζεται, νὰ ἐμπαίζεται, νὰ φορεῖ τὸν ἀκάνθινο στέφανο, νὰ σταυρώνεται γιὰ μᾶς, νὰ κεντᾶται τὴν πλευρά, νὰ ποτίζεται μὲ ὄξος, νὰ ὑφίσταται «ὑπνον φυσίζων» γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ κόσμου, νὰ ἀνακαινίζει τὸν Ἀδάμ, νὰ συντρίβει τὸν Διάβολο, νὰ νικᾷ τὴν φθορά, νὰ καταργεῖ τὸν θάνατο, νὰ χαρίζει ζωὴ στὴν πληρότητά της, νὰ ἀνοίγει τὸν Παράδεισο, νὰ εἰσάγει τὸν ληστή, νὰ χαροποιεῖ τοὺς ἀγγέλους, νὰ δοξάζει τὸν ἐπουράνιο Πατέρα, νὰ ποιεῖ τὰ πάντα «καινά». Τὰ μάτια ὅλων μας γέμισαν μὲ δάκρυα. Ἀλήθεια, ποιά ἀνθρώπινη ψυχὴ μπορεῖ νὰ μείνῃ ἀσυγκίνητη στὸν ἱερὸ τοῦτο χῶρο; Δὲν θέλαμε νὰ φύγουμε. Ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου μαγνητίζει καὶ ἁγιάζει τίς ψυχές μας.

Προχωρήσαμε δεξιά καὶ πάλι, γιὰ νὰ δοῦμε τὸ παρεκκλήσιο τοῦ ἀκανθίνου στεφάνου. Κάτω ἀπὸ τὴν Ἁγία τράπεζα, φυλάσσεται τὸ κομμάτι τῆς πέτρας πάνω στὴν ὁποῖα κάθισε ὁ Κύριός μας καὶ «οἱ στρατιῶτες πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ». Παραδίπλα κατεβήκαμε τὰ σκαλιὰ γιὰ νὰ δοῦμε τὸν τόπο, τὸ σημεῖο τῆς εὐρέσεως τοῦ **Τιμίου Σταυροῦ** ἀπὸ τὴν **Ἁγία Ἑλένη**. Ἀμέσως μετὰ, τὸ παρεκκλήσιο τοῦ ἑκατοντάρχου Λογγίνου, ὁ ὁποῖος ὁμολόγησε ὅτι «ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος» καὶ ἀξιώθηκε μαρτυρικοῦ θανάτου, λίγο παραπέρα τὸ παρεκκλήσιο τῶν κλαπῶν, τῆς προσωρινῆς δηλαδὴ φυλακῆς τοῦ Χριστοῦ.

Βρεθήκαμε πιά μπροστὰ στὸ **Καθολικὸ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως**, τὸ ὁποῖο βρίσκεται στὸ κέντρο τοῦ τεραστίου βασιλικοῦ οἰκοδομήματος. Ἀπέναντι ἀκριβῶς, ἀντικρύζουμε τὸ ἀκτινοβόλο κουβούκλιο τοῦ Παναγίου Τάφου. Μετὰ ἀπὸ μικρὴ ἀναμονὴ μπήκαμε στὸν προθάλαμο, τὸ παρεκκλήσιο τῶν ἁγίων Ἀγγέλων.

Ἐκεῖ διασώζεται τμῆμα τοῦ λίθου ποῦ σφράγισε τὸν «Θεοδόχον Τάφον» καί τὸν ὁποῖο ἀπεκύλισε Ἄγγελος Κυρίου κατὰ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Σκύψαμε γιὰ νὰ περάσουμε τὴν χαμηλὴ πόρτα καὶ νὰ προσκυνήσουμε τὸν Πανάγιο Τάφο, «τὴν πηγὴ τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως», τὴν βασιλικὴ «παστάδα» τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ. Ἡ γλῶσσα ἀδυνατεῖ νὰ περιγράψει τὰ ἀνθρώπινα συναισθήματα. Οἱ καρδιές μας χτυποῦσαν δυνατὰ ἀπὸ συγκίνηση καὶ κατάνυξη. Βρισκόμασταν μέσα στὸν Τάφο τοῦ θεανθρώπου. Κλείσαμε τὰ μάτια καὶ προσευχηθήκαμε. Στιγμὲς ἐράσμιες καὶ μοναδικές! Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ Σου, Κύριε!

Τὴν Πέμπτη τό πρωί, καθηκόντως καί «ἀγαλλομένῳ ποδί» ἐπισκεφθήκαμε τὸ Ἑλληνορθόδοξο Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων γιὰ τὴν συνάντησή μας μὲ τὸν Προκαθήμενο τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, Μακαριώτατο Πατριάρχη Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλο. Ὁ Μακαριώτατος, ἄνθρωπος στολισμένος μὲ πολλὰ καὶ πνευματικὰ χαρίσματα, ἡγέτης καὶ οἰακοστροφὸς ἄριστος τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, καλωσορίζει ἐγκάρδια τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλους μας συνολικῶς καὶ εὐχαριστεῖ ταπεινὰ γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν στήριξη πρὸς τὴν ἀγιοταφίτικὴ ἀδελφότητα. Ἡ συνάντησὴ αὐτὴ ὑπῆρξε γιὰ ὅλους μας ἰδιαιτέρως ἐπικοδομητικὴ. Θαυμάσαμε τὴν ἀπλότητα, τὴν ἀμεσότητα, τὴν ἄριστη θεολογικὴ κατάρτιση, τὴν εὐστροφία, ἀλλὰ καὶ τὴν διοικητικὴ ἱκανότητα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀνδρός.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβ. **Μητροπολίτης μας κ. Θεολόγος**, διερμηνεύοντας καὶ τὰ συναισθήματα ὅλων μας, εὐχαρίστησε ἀπὸ καρδίας εὐγλωμονούσης τὸν Μακαριώτατο Πατριάρχη καὶ τὴν περὶ αὐτὸν ἱερὰ ἀδελφότητα γιὰ τὴν ἀληθινὴ, ἀνυπόκριτὴ καὶ ἀρχοντικὴ ἀγάπη τους, εὐχήθηκε δύναμη καὶ κουράγιο στοὺς ἀγωνιζόμενους ἁγιοταφίτες πατέρες καὶ ἐζήτησε τίς θεοπειθεῖς προσευχές τοῦ σεπτοῦ Προκαθημένου.

Τὴν Παρασκευή, τὴν τελευταῖα ἡμέρα τῆς ἱερᾶς ἀποδημίας μας, τὴν ἀφιερώσαμε γιὰ νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὸ «χωρίον τῆς Γεθσημανῆ» ὅπου ἐτάφη μετὰ τὴν μακαρία κοίμησή Της, τὸ πάνσεπτο, «τὸ Θεοδόχον καὶ ἀκραιφνέστατον Σῶμα» τῆς **Παντανάσσης Θεοτόκου** καὶ ἀπ' ὅπου μετέστη στοὺς οὐρανοὺς, προκειμένου νὰ Τῆς καταθέσουμε εὐλαβικὰ τὴν ἄπειρὴ εὐγνωμοσύνη τῆς ψυχῆς μας γιὰ τὴν φιλόστοργη σκέπη καὶ προστασία Της.

Ζήσαμε ὅλες αὐτὲς τίς ἡμέρες στιγμὲς ἀνεπανάληπτες, μοναδικές, εὐλογημένες, μέσα στὴν φιλόξενη καὶ ζεστὴ **ἀγκαλιά τῆς μάνας Παναγίας**. Ἄπειρη

εὐγνωμοσύνη καί λατρεία ὀφείλουμε στὸν Κύριό μας ποὺ μᾶς ἀξιώσε νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὴν ἐπίγειο πατρίδα Του καί εὐχαριστίες ὀλόθυμες στὸν Σεβ. Ποιμενάρχη μας καί τὸν ἰσόψυχο Σεβ. ἀδελφόν του, **Μητροπολίτην Καλαβρύτων κ. Ἱερώνυμον**, γιὰ τὴν πατρική τους μέριμνα, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν εὐκαιρία ποὺ μᾶς χάρισαν, νὰ ζήσουμε γιὰ λίγο στὸν ἐπὶ γῆς Παράδεισο. Πόθος μας ἀλλὰ καὶ εὐχή μας, νὰ μᾶς ἀξιώσει ὁ Πανάγιος Κύριός μας νὰ ἐπισκεφθοῦμε καὶ πάλι συντόμως τὴν Μητέρα ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν, τὰ **ἅγια Ἱεροσόλυμα**.